

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

Ali Özdoğan

Rast geldiğimiz her ölüm hadisesi sonrası bizi adeta kategorize eden, dilimizden düşürmediğimiz ama tabiri caizse anlamlarını pek de irdelemediğimiz, şu iki kelimeyi irdelemek geldi aklıma..

Unutmayacađız ...

Unutmayacađız da, acaba unutmamak çare mi?

Hem ne kadar süreyle ve dünyanın ahtapottan bin defa daha fazla kolları bizi sarmışken..

....

Unutmamanın, unutmayacak olana sunduđu ruh hâli ne..

Yetimâne bir hüznün birlikteliđi mi?

Büyüklerin dediği gibi cüz'i ve tesirsiz elem kaynağı bir şefkat hissi mi?

Gerçekçi bir teyakkuz sevki içeren ibret mi yoksa?

Ya kavuşmak...

Ne ümittir yahu..

Ne ümittir..

Var edip göndererek yaşatma kudretine şahit olduğumuz 0 kavuşturandan, tekrar kavuşturmasını ümitle talep etmek..

Hem verdiği haberlerle ki; 14 asır içinde o asırların ehl-i idraklerinin, yalansız meşhurlarının ve ehl-i ilimlerinin birbirlerini tasdik ederek ortaya koydukları müthiş bir doğruluk derecesiyle birlikte.

Elbette unutmayacağız da ama yaratan Rabbimizden tekrar kavuşturması duasını da unutmayarak bin ümitle..